

SENTÈNCIA 2000-07 DE 3 DE MARÇ DE 2000

CASS. Atorgament d'una pensió de reversió per viduitat. Refús d'atribució en una situació de convivència marital ja que no ha existit el vincle matrimonial.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- La Sra. M.C.F. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 21 de setembre de 1998, confirmant en alçada la decisió del 2 de juliol anterior, sol·licitant l'anul·lació de la resolució recorreguda i l'atorgament d'una pensió de reversió-viduitat, derivada de la defunció el 24 de maig de 1998 del seu company, parella de fet durant més de 34 anys i pare dels seus dos fills.

2.- En la sentència de 8 de juliol de 1999, el Tribunal de Batlles, ha estimat la demanda i ha anul·lat la resolució de la CASS i ha declarat que la Sra. M.C.F. té dret a percebre la pensió de reversió per la defunció del seu company, el Sr. L.R.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 13 d'octubre de 1999, la CASS manifesta que la sentència "fa una interpretació de la llei, contraria a la literalitat de la llei" i diu que la sentència és contraria a la jurisprudència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 8 de novembre de 1999.

4.- En la seva contesta de data 29 d'octubre de 1999, la Sra. M.C.F. manifesta principalment que "si bé l'article 42 del Reglament Tècnic parla d'un vincle matrimonial, i que no hi ha una derogació expressa de la mateixa, resulta del tot evident l'actual equiparació entre els vincles maritals i les unions de fet pel que fa als seus efectes jurídics".

Ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 22 de novembre de 1999.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió que és objecte de debat en aquest procés ja va ser analitzada en la sentència d'aquesta Sala núm. 99-27, de 14 de setembre de 1999 i en la sentència núm. 99-38, de 20 de desembre de 1999, que van posar terme a un recurs que feia referència a una situació de naturalesa anàloga a la que ara es planteja. En aplicació

del principi d'unitat de doctrina procedeix reproduir substancialment els raonaments que van donar lloc a la referida resolució.

En aquella sentència es partia de la consideració que els articles 33 i 42 del Reglament Tècnic de la CASS estableixen el dret del cònjuge sobrevivent a una pensió de reversió i al cobrament del capital-defunció, i en determinen els requisits que han de concórrer. Com es desprèn d'una interpretació literal d'ambdós preceptes, aquest dret porta causa del vincle matrimonial, de manera que la mera convivència *more uxorio* no determina els mateixos efectes.

Aquesta mateixa Sala, en les sentències 96-11, de 6 de març de 1996 i 98-35, de 23 de juny de 1998, va afirmar la procedència de que fos reconeguda la pensió de reversió en benefici de les persones que havien vist dissolt, per divorci, el seu vincle matrimonial, i això com a conseqüència de diverses raons, entre les que ara convé recordar que la dissolució del règim econòmic matrimonial no fa desaparèixer completament les conseqüències econòmiques del vincle extingit, i que la pensió de reversió s'atribueix, entre altres raons, per la dedicació dels consorts a la realització dels fins del matrimoni.

Tanmateix, la situació que ara s'examina no resulta en cap cas equiparable a la que fou objecte dels anteriors pronunciaments d'aquest Tribunal. Es tracta en aquest supòsit d'una situació de convivència marital que no es troba compresa en l'àmbit d'aplicació dels articles 33 i 42 del Reglament Tècnic de la CASS, ja que no ha existit el vincle matrimonial que exigeixen els preceptes esmentats, que es refereixen de forma clara al cònjuge sobrevivent, o al vidu o vídua. La mera convivència marital no és una institució jurídicament regulada, i per tant no resulta equiparable al matrimoni als efectes de les prestacions de seguretat social com les que ara reclama la part agent.

En conseqüència, procedeix estimar íntegrament aquest recurs d'apel·lació, ja que les resolucions impugnades de la CASS resulten plenament ajustades a Dret.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Estimar el recurs d'apel·lació que formula la CASS contra la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia de 8 de juliol de 1999.

Segon: Desestimar la demanda formulada per la Sra. M.C.F. contra les resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 2 de juliol i 21 de setembre de 1998, que denegaven l'atorgament a l'agent d'una pensió de reversió, ja que resulten plenament ajustades a Dret.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.